

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(Κυριακή των Αγίων Πάντων) 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

“πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἑμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς”. (Ματθ. ι' 32)

Ἡ σημερινή Κυριακή, ἡ πρώτη μετὰ τὴν εορτή τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς ἐπιφοίτησης τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἶναι αφιερωμένη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας στὴν τιμὴ ὅλων τῶν Αγίων. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι τυχαίον, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἄσκοπον. Θέλει νὰ καταδείξει ἡ Ἐκκλησία ὅτι, οἱ Ἅγιοι ἀποτελοῦν τὴ ζωντανή μαρτυρία καὶ, συνάμα, τὸ καρπὸν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρουσίας καὶ τῆς δράσης τοῦ Παναγίου Πνεύματος μέσα στο σῶμα τῆς.

Καὶ σήμερον ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νὰ τιμήσουμε πάντας, δηλαδὴ ὅλους τοὺς Ἁγίους. Αὐτοὺς, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα εἶναι γνωστὸ καὶ συγκαταλέγεται στο ἁγιολόγιόν τῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναρίθμητον ἐκεῖνο πλῆθος τῶν Αγίων, ποὺ παραμένουν ἀκόμα ἀγνωστοί, ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία θέλει νὰ τοὺς τιμήσει με τὴν καθιέρωση τῆς σημερινῆς γιορτῆς.

Σχετικὸν με τὴ σημερινή γιορτὴ εἶναι τὸ Ἀποστολικὸν Ἀνάγνωσμα, ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐαγγελικὴ Περικοπή, παρμένη μέσα ἀπὸ τὸ Εὐαγγελιστὴν Ματθαίου. Τὸ κείμενον τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως τὸ ἀκούσαμε σήμερον στὴ Θείᾳ Λειτουργίᾳ, μᾶς ἀναφέρει βασικὰς προϋποθέσεις, ἀλλὰ καὶ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ποὺ κοσμοῦν τὴν προσωπικότητα ἐνὸς Αγίου.

Ὡς πρῶτον καὶ βασικὸν γνώρισμα, ἀναφέρεται ἡ ὁμολογία πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν καὶ Θεμελιωτὴν τῆς Πίστεώς μας, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὁ Κύριος μιλῶντας πρὸς τοὺς μαθητὰς Του γιὰ τὴν ἀποστολήν καὶ τὴν δράσιν τοὺς μέσα στον κόσμον, τοὺς προετοιμάζει γιὰ τὶς δυσκολίες ποὺ θὰ συναντήσουν, ἀλλὰ καὶ τὰ γνωρίσματα,

που θα πρέπει να έχει ένας πραγματικός ακόλουθός Του. Πολλοί θα ακούσουν το κήρυγμα τους, αλλά και κάποιοι δεν θα το ακολουθήσουν. Δείγμα της πραγματικής μαθητείας στον Ιησού Χριστό είναι και η ομολογία της πίστεώς μας.

Μας διαβεβαιώνει ο Κύριος: «καθένα που θα με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους που καταδιώκουν την πίστη μου, θα τον ομολογήσω κι εγώ ως πιστό ακόλουθό μου μπροστά στον Πατέρα μου που είναι στους ουραμούς. Εκείνον όμως που θα με αρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, αυτόν θα τον αρνηθώ κι εγώ και δεν θα τον αναγνωρίσω ως δικό μου μπροστά στον Πατέρα μου που είναι στους ουραμούς.

Ο Κύριος λοιπόν θέτει ως βασική προϋπόθεση της σωτηρίας μας, να ομολογούμε τον Χριστό μπροστά στους διώκτες και αρνητές Του. Ποιο όμως ακριβώς είναι το νόημα των λόγων αυτών του Κυρίου; Αν κανείς μελετήσει τις αναλύσεις των ιερών ερμηνευτών, θα δει ότι εδώ ο Κύριος δεν ζητεί μία γενική και αόριστη ομολογία. Αλλά ζητεί να Τον ομολογούμε με συγκεκριμένο και σαφή τρόπο, να Τον ομολογούμε ως Σωτήρα μας και Θεό μας.

Γιατί όμως ο Χριστός ζητά από τον καθένα μας μία τέτοια ομολογία; Διότι μέσα στους αιώνες κανείς δεν αρνήθηκε ότι ο Κύριος είναι ένας μεγάλος διδάσκαλος, προφήτης, αναγεννητής, φιλόσοφος. Κανείς δεν αρνήθηκε το πνευματικό και κοινωνικό του έργο. Το σημείο που ενοχλεί τους διώκτες του Κυρίου είναι ένα και μοναδικό: η θεότητά Του. Διότι αυτό καθορίζει τα πάντα στη ζωή μας.

Εάν δεχθούμε τον Κύριο Ιησού Χριστό απλώς και μόνον ως ένα ιστορικό πρόσωπο ξεχωριστό και τέλειο, τότε αυτό δεν έχει καμία επίδραση στη ζωή μας. Εάν όμως Τον αποδεχθούμε και Τον ομολογούμε ως Σωτήρα και Λυτρωτή μας, τότε αυτό έχει καθοριστική σημασία για τη ζωή μας. Διότι τότε θα πρέπει να

αποδεχθούμε όλα όσα ζητάει από εμάς και να συμμορφώσουμε τη ζωή μας με το θέλημά Του.

Αυτή την ομολογία έδωσαν και το πλήθος των Αγίων μας που τιμούμε σήμερα. Η καθημερινή τους ζωή εν Χριστώ, η ομολογία Πίστεως που δεν κάμφθηκε ούτε και μπροστά στους πιο αιμοσταγείς εχθρούς του Χριστού, ήταν τα στοιχεία εκείνα που τους οδήγησαν στην ένωση τους με το Θεό και τη κληρονομία της Βασιλείας Του. Αυτός είναι και ο δρόμος του καθενός από μας προς την Αγιότητα.

Αραγε θέλουμε να γίνουμε Άγιοι; Ένα επίτευγμα, που στους πολλούς φαντάζει ακατόρθωτο, ιδιαίτερα στη σημερινή δύσκολη εποχή μας. Όμως το πρώτο που απαιτείται από μας είναι η θέληση να γίνουμε Άγιοι. Αυτή τη στιγμή φέρνω στη σκέψη μου τη ζωντανή ομολογία που έδωσε ένας μικρός μαθητής, κατά τη διάρκεια του μαθήματος μέσα στην τάξη. Όταν η δασκάλα διηγήθηκε το βίο ενός Αγίου, προκάλεσε τη συγκίνηση στην αγνή ψυχή του νεαρού μαθητή, ο οποίος στη συνέχεια σηκώθηκε μέσα στην τάξη και είπε στη δασκάλα του και συνάμα στους συμμαθητές του: «θέλω να γίνω Άγιος». Μια ομολογία που έβγαινε μέσα από την άδολη καρδιά ενός μικρού παιδιού. Μας δίνει όμως και εμάς το παράδειγμα της ζωντανής θέλησης και ομολογίας που πρέπει να διακατέχει συνεχώς τη ψυχή μας, για να φτάσουμε στον αληθινό και πραγματικό προορισμό μας, που είναι ο Αγιασμός μας.

Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Στυλιανού